

# שַׁבַּת הַאֲרִיז״ל

אין לקרוא בשפּו"א בזמן התפילה וקס"ת.  
לכבוד רבנו הגדול מר"ן ר' עובדיה יוסף בן גורגיה  
זצוק"ל.

## פְּרֻשֵׁת צוֹ (שַׁבַּת הַגְּדוּלָּה) – הַתְּשׁׁפּׁ.

זמני כניסת ויציאת השבת.

זמנים לפי לוח אור החיים	י-ם	ת"א
כניסת שבת -	18: 25	18: 43
יציאת שבת -	19: 37	19: 34
רבנו תם -	20: 23	20: 20

## פְּנִינֵי הַפְּרֻשָּׁה.

"תרומת ה'דש"ן" - כתיב "ולבש הכהן מדי בד". סוד ת' אלף עלמין דכסופין, דנהרין מההוא חיוורתא דאריך (ספירת הכתר) והם סוד ארבע מאות שקל כסף. והנה הכהן נהיר מהאי חיוורתא כי הוא בסוד הכסף. ולכן לבוש בגדי בד, כי ש"ק משקל כסף, הם סוד ת' עלמין הנזכרים, וש"ק בא"ת ב"ש עולה בד. והזו הבד, שהוא סוד ת' עלמין, והם כסף, שהם סוד החכמה, הנקרא כהן גדול, ולכן הכהן לובש בד. (ש' הפסוקים).

## דְּרָכֵי הַאֲרִיז״ל.

**א'** (הקדמה) בזמן גלות מצרים, אחזה הקליפה העליונה של פרעה ומצרים בספירת התפארת, הנקראת זעיר אנפין אשר משם הנהגת עם ישראל, וכדי שהקליפה העליונה לא תמשיך לאחוז בזעיר אנפין (בהנהגת עם ישראל) החזיר המאציל העליון את זעיר אנפין כביכול למצב של עיבור. (כדמיון העובר השרוי בתוך מעי אימו ומוגן מכל מה שמסביבו) ולכן כמעט שפסקה אחיזת קליפת פרעה ומצרים העליונה, מספירת התפארת.

**ב'** וכשהגיע זמן גאולת עם ישראל ממצרים השי"ת ברחמיו הגדיל את ספירת התפארת (זעיר אנפין, הנהגת עם ישראל) בתכלית הגדלתו, ועל ידי כך יצאו עם ישראל ממצרים.

**ג'** דע שבכל ספירה (פרצוף) יש פנימיות (נשמה) וחיצוניות (גוף) ולכן בכל דבר שאנו מתקנים יש ב' בחינות, פנימיות וחיצוניות, על ידי התפילה נתקן הפנימיות ועל ידי המעשה (סדר ההגדה) נתקן החיצוניות.

**ד'** בכל שנה בליל פסח חוזר זעיר אנפין (הנהגת עם ישראל) למצב של עיבור (כמבואר למעלה) ועל ידי התפילה אנו מגדילים את החלק הפנימי (הנשמה) ועל ידי סדר ההגדה, אנו מגדילים את החלק החיצוני (גוף).

**ה'** ישנם ג' מיני זמנים שהם עיבור, יניקה, ומוחין דגדלות. והם ממש כדמיון האדם. זמן עיבור (כדמיון העובר במעי אימו שאז כל שכלו הוא חיות גוף העובר ותנועות קלות באבריו). זמן היניקה (כדמיון תינוק היונק, ואז שכלו כבר מבין, ויש לו רצונות). ומוחין שהוא זמן הגדלות (כדמיון נער בר מצווה, אשר הוא כאיש גדול לכל דבר) ודע שכפי הגדלת זעיר אנפין (הנהגת ישראל) כך גודל השפע הנשפע על עם ישראל.

**ו'** בהגדלת זעיר אנפין (ז"א) בסדר התפילה וההגדה יש ד' בחינות וע"י שתיית היין נגדל ז"א מאור ספירת הבינה. וע"י אכילת המצה נגדל ז"א מאור ספירת החכמה. ובין ספירה החכמה ובין בספירת הבינה יש ד' אורות הנקראים, אור החכמה, אור הבינה, אור חסדים דדעת, ואור גבורות דדעת. ועל ידם נגדל ז"א (ואחר הקדמות אלו נבאר כוונות בסדר ההגדה).

**ז'** "קִדְשֵׁי" - ע"י שתיית היין יכוון להגדיל את ז"א (והמלכות) באור החכמה מספירת הבינה.

**ח'** "רוזיז" - יכוין לרחוץ כלי פנימי דגופא דז"א מגעולי מצרים.

**ט'** "כרפס" יכוון להגדיל את ז"א (והמלכות) באור החב"ד (חכמה בינה ודעת, בזמן א') מספירת הבינה.

**י'** "יוזיז" - יחבר המצה שהיא חלק הדל"ת הרומזת לספירת המלכות עם המצה העליונה הרומזת לספירת החכמה הנקראת יו"ד בציור ד"ל.

**יא'** "מגיד" - על ידי שתיית כוס ב' יכוין להגדיל את ז"א (והמלכות) באור הבינה מספירת הבינה.

**יב'** "רוזיז" - יכוין לרחוץ כלי אמצעי דגופא דז"א מגעולי מצרים.

**יג'** "מוציא מצה" - יכוין להגדיל את ז"א (והמלכות) באור חכמה ובינה, מספירת החכמה.

**יד'** "מרור" - (גי' מות) ולכן באכילת מרור יכוין אהי"ה יהו"ה אהי"ה כמנין "חיים" שהוא אותיות ח"ס מחרוסת (כי ע"י החרוסת נמתק המרור ונהפך "לחיים").

**טו'** "כורך" - יכוין להגדיל את ז"א (והמלכות) ב"ב אורות הדעת (חסדים וגבורות) מספירת החכמה.

**טז'** "שלוזן עורך" "צפון" - ללא כוונות (מתבררים המאכלים ע"י האדם).

**יז'** "כרך" - מים אחרונים יכוין לרחוץ כלי חיצון דגופא

דז"א מגעולי מצרים. על ידי שתיית כוס ג' יכוין להגדיל את ז"א (והמלכות) באור חסדים דדעת מספירת הבינה.

"הלכל" – יכוין להגדיל את ז"א (והמלכות) באור גבורות דדעת מספירת הבינה.

"רציה" – אז נרצה לפני ה' אמן כי"ר.

## באמרי האריז"ל. (פסז)

הפה עליון, בסוד פ"ה ס"ח, וזהו כל - הוא יסוד, דצריך לנוקבא, ייתי ויפסח, ימשיך מוחין פה עליון, והמוחין הם סוד חיים, בגימ' ס"ח כנודע. השתא הכא, לשנה הבאה בארעא דישראל. הכוונה, כי בחוץ לארץ, אין יחוד שלם של ספירת תפארת עם ספירת המלכות, רק ספירת יסוד עם ספירת מלכות, בלי קבלת שפע מספירת התפארת, וזה שכתוב "השתא הכא" היינו בחוץ לארץ, ואין הזווג שלם. "אך לשנה הבאה בארעא דישראל", הוא יחוד שלם, של ספירת התפארת עם ספירת המלכות, לכן נקרא ארץ ישראל, ושם סוד החירות כנודע, לכן אמר תיכף "השתא עבדי, לשנה הבאה בני חורין". כי התייחד המלך עם ארץ ישראל העליונה, וכאשר יהיה יחוד זה, אז הוא מקום החירות והבן זה.

אומרים הא לחמא עניא, דע, כי הה' שבשם, הוא מזל בנים, לכן כל האמהות היו בשמן ה', חוץ מרחל, אמנם בלהה היה לה ב' ההי"ן, לכן אמרה רחל בא אל שפחתי אולי אבנה ממנה. פירש - מצד אות ה' יתירה שהיא מזל בנים, וכן זכתה להבנות.

"כל דצריך ייתי ויפסח", והנה צריך להמשיך מן הפה העליון, מיחוד הנעשה בה המוחין העליונים, הנקראים חיים, וזהו פ"ה ס"ח, כי צריך להמשיך הפ"ה מן המוחין הנקראים חיים, שהם בגימ' ס"ח, וזה פ"ה ס"ח, וזהו "כל דצריך ייתי ויפסח", כי ע"י סיפור הגדה וכוונתה בה, נמשך מפה עליון חיים, וזהו פ"ה ס"ח.

"מה נשתנה הלילה הזה" פי' – השכינה שנקרא ליל שימורים, וכן נקרא לילה, אחר שמקבלת השפע מספירת התפארת. ומה שלמטה ממנה, היינו עולמות בריאה יצירה עשייה, נקראו לילות מצדה.

"שבכל הלילות אנו אוכלים חמץ או מצה", פי' - או דין, או רחמים. הלילה הזה כולו מצה, רמוז לה' חסדים, הבאים אל אות ה' אחרונה.

"שבכל הלילות אנו אוכלין שאר ירקות", והם הספירות של (הנהגת) זעיר אנפין, והלילה הזה כולו מרור, ר"ל - שפע היוצא משאר ספירות למלכות כל השנה, מכל צנור וצנור של הספירה, אבל בלילה הזה בא דרך קו האמצעי, הנקרא מרור, בלשון מר דרור.

שבכל הלילות אנו אוכלין בין יושבין בין מסובין, ר"ל - בין יושבין מצד הדין, הוא חשמל שעולה בחשבון יושבין. או מצד הרחמים, והוא שם "אלף, הי, יוד, הי (קס"א

ע"ה), כמנין מסבין. הלילה הזה כולנו מסובין, מצד קס"א, וכולם מצד ספירת החכמה ולא מצד ספירת הבינה הרומז לדין שהוא חשמ"ל:

שבכל הלילות אנו אוכלין בין יושבין בין מסובין, בין מצד הדין של אור פניאל, שהוא חשמל בבריאה. בין מסובין מצד הרחמים, י' פעמים ה' חמישים, ה' פעמים י' חמישים, ו' פעמים ה' שלשים, ה' פעמים ו' שלשים, כמנין ע"ץ, והכללות יעלה כמנין מסובין, ושם זה העולה עץ, רומז ביצירה עץ הדעת, אבל הלילה הזה כולנו מסובין, מצד האצילות הרמוז בשם קס"א, חכמה שבבינה, שהוא אהיה, ושם חירות שבבינה, שהוא אהיה דידין, עולם חירות:

## יזודי האריז"ל

כוונת מצוות והגדת לבנך, בהגיעך ל "מגיד" תקבל על עצמך ד' מיתות בית דין, ותכוון לעלות (לברר) מכל העולמות את הקדושה השייכת למצווה זאת. ותכוון לעלות ג' שמות אהי"ה לגבי ג' שמות יה"ו במילוי. כזה

"יוד, ה' ויו" "יוד, הא, ואו" "יוד, ה'ה, וו"

"אהי"ה" "אהי"ה" "אהי"ה" (הרש"ש)

## שבזוי האריז"ל / סיפור.

בשנת של"ב יצאנו אל השדה ועברנו על קבר גוי קדמון יותר מאלף שנים. ומורי האריז"ל ראה את נפשו של הגוי על ציונו שביקש להזיקני להמיתני, והיו מלאכים רבים ונשמות צדיקים שלא ישוערו מימיני ומשמאלי ולא יכול לי הגוי, ויצוני מורי שבחזרתי לא אחזור בדרך ההיא (ספר החזיונות)

לכבוד השי"ת ולעילוי שכינת עוזנו בביאת הגואל ובנין בית המקדש לע"נ מתי ישראל ולהבדיל לרפואת כל חולי עם ישראל ולזרע קדש של קיימא לכל החשוכי בנים וזווגים הגונים לכל הצריכים ופרנסה טובה ושפע רב ברוחניות ובגשמיות לכלל ישראל.

**לרפואת:** אריאלה בת רבקה, ופרחיה בת רינה, ח' חיים בן שרה, ח' אברהם רוני בן מרים ח' אביחי נחמיה בן אילנה, מירה בת בת שבע, מיכל בת בלוריה, יניב בן טובה, ה"ו.  
**לזווגים** טובים במהרה לבתיה תמר, שירה, אביגיל, יהודית ברכה, ברוריה, יעל בנות מירה מרים אסתר. אפרת ב' תמר, בני ובנות חיה ושאלתיאל משה. מלכה ב' שמחה. תהילה ושירה ב' אסתר ברכה, נעמי ב' אילנה, מאור בן חיה.  
**לע"נ רבקה בת שושנה,** חי אשר בן בת שבע, הרב אליהו בן עיישא, ר' דוד בן רחל, נחמה בת יוכבד. לע"נ הערירים – משה איתן אלון בן חביבה, שרה בת בלומה, אסתר ברושטיין בת שרה. ת.נ.צ.ב.ה.

**למעונינים ללמוד או לפתוח שיעור בתורת האריז"ל נא ליצור קשר יו"ל ע"י כולל ה' אחד הר נוף ים- עורך ישי ג. הי"ו להקדשות/ לע"נ / לרפואה ותרומות טלפקס 029666012 במיל [yq131327@gmail.com](mailto:yq131327@gmail.com) לקבלת העלון**

העלון טעון גניזה

# שבת שלום

